

Meditacions: Dimecres de la sisena setmana de Pasqua

Reflexió per meditar dimecres de la sisena setmana de Pasqua. Els temes proposats són: Déu ens ajuda amb el do de consell; assisteix a la virtut de la prudència; Esperit Sant i apostolat.

EL PROFETA Isaïes havia anunciat l'arribada d'un rei que tindria qualitats excepcionals per governar

el poble. L'Esperit de Déu reposaria sobre ell, donant-li «esperit de saviesa i d'enteniment, esperit de consell i de fortalesa, esperit de coneixement i de reverència pel Senyor» (Is 11, 2). Els dons de l'Esperit Sant, a què fa referència aquest text, «completen i perfeccionen les virtuts d'aquells que els reben. Fan els fidels dòcils a obeer amb promptitud les inspiracions divines»^[1]. Considerem avui el do de consell, que ens ajuda a jutjar per prendre la millor decisió a cada moment.

«No falten mai problemes que de vegades semblen no tenir solució. Però l'Esperit Sant socorre en les dificultats i il·lumina... Es pot dir que posseeix una inventiva infinita, pròpia de la ment divina, que proveeix de deslligar els nusos dels successos humans, fins i tot els més complexos»^[2]. Amb el do de consell, el Paràclit ens fa més sensibles a la

seva veu, orienta «els nostres pensaments, els nostres sentiments i les nostres intencions segons el cor de Déu»^[3]. En molts moments de la nostra vida, especialment quan se'ns presenta una dificultat o un dubte, tenim experiència del bé que ens fa tenir a prop persones sàvies que ens donen consells, plens de sentit comú. Amb el do de consell és Déu mateix qui ens assisteix. Ho explicava Jesús als seus deixebles en acabar l'últim sopar: «Encara tinc moltes coses per dir-vos, però ara seria per a vosaltres una càrrega massa pesada. Quan vindrà el Defensor, l'Esperit de veritat, us guiarà cap al coneixement de la veritat sencera» (*Jn 16, 12-14*).

El do de consell actua com una alenada nova en la consciència, ens suggereix el millor, allò que convé més a l'ànima, allò que ens porta a la veritable felicitat. «La consciència esdevé llavors en “l'ull sa” de què parla l'Evangelí (cf. *Mt 6, 22*) i

adquireix una mena de nova pupila, gràcies a la qual li és possible veure millor què cal fer en una determinada circumstància»^[4].

«ENSENYA'M a fer la teva voluntat, tu ets el meu Déu» (*Ps* 143, 10) —podem clamar, amb el salmista—. «Fes que conegui, Senyor, les teves rutes, ensenya'm els teus camins» (*Ps* 25, 4). L'Esperit Sant surt a l'encontre d'aquesta pregària humil amb el do de consell, que és com una brúixola que guia l'ànima des de dins, és com un llum que il·lumina les nostres decisions per viure amb fidelitat creativa la nostra pròpia vocació. D'aquesta manera, l'Esperit Sant ens encamina a descobrir els projectes de Déu per a la nostra vida.

El do de consell perfecciona i enriqueix la virtut de la prudència.

Amb aquesta virtut rumiem i triem els mitjans més raonables per assolir un fi immediat, una cosa concreta que hem de fer, sense perdre de vista el fi últim que és la felicitat al costat de Déu. La prudència no és apocament ni temeritat: és un judici de la raó sobre el que és convenient i, alhora, un mandat per fer-ho. El paper del do de consell és perfeccionar de tal manera la virtut de la prudència perquè aquelles dues tasques —el judici i la decisió— resultin més senzilles i hi puguem trobar gust. Per això sant Josepmaria assenyala que «La veritable prudència és la que està atenta a les insinuacions de Déu i, estant així a les escoltes, rep en l'ànima promeses i realitats de salvació»^[5].

L'hàbitat en què creix aquest preciós regal és la pregària; allí, d'alguna manera, fem espai perquè l'Esperit vingui i ens assisteixi amb la seva ajuda. Tantes vegades podrem dir a

Déu: «Senyor, ¿per què no m'ajudes més? ¿Què és millor fer en aquesta ocasió? Què desitges que jo faci?».

L'Església, a través de la veu del salmista, ens convida a pregar amb aquestes paraules confiades: «Beneït sigui el Senyor, que em dona seny. Fins a les nits instrueix el meu cor. Sempre tinc present el Senyor; amb ell a la dreta, mai no cauré» (Sl 16, 7-8).

EL DO de consell ens auxilia també per poder orientar els altres en el camí cap al bé. Quan sant Pau va arribar a Atenes, el van convidar a parlar a l'areòpag, on es reunien per als seus debats intel·lectuals. Hi va intervenir amb una enorme eloqüència: «Homes d'Atenes: Jo us veig religiosíssims en tot. Perquè tot recorrent i contemplant els vostres monuments sagrats, fins i tot n'he

trobat un que porta aquesta inscripció: “Al Déu desconegut”. Doncs, aquest Déu desconegut, que vosaltres ja venereu sense coneixe'l, és el que us vinc a anunciar» (Ac 17, 22-23). Com a fruit d'aquell testimoni, «alguns se li ajuntaren i es convertiren: entre ells hi havia Dionís l'Areopagita, una dona que es deia Dàmàris i uns quants més» (Ac 17, 34).

Pau va desenvolupar un discurs que pot ser exemple per a l'evangelització en qualsevol època: va mostrar la naturalesa raonable del cristianisme i com pot aportar al millor pensament humà. Els va parlar primer de l'únic Déu viu i veritable, en què «vivim, ens movem i existim» (Ac 17, 28); i, a continuació, va anunciar Jesucrist, salvador de tots els homes. Com va passar en aquells temps amb sant Pau i amb els primers cristians, també avui Déu ens dona el do de consell perquè

siguem testimonis que evangelitzem la nostra pròpia època «amb do de llengües, de manera que ens entenguin, de manera que rebin la llum de Déu»^[6].

L'apostolat d'amistat i confiança és un àmbit privilegiat per actuar juntament amb l'Esperit Sant, ja que «l'amistat és apostolat; l'amistat és un diàleg, en el qual donem i rebem llum»^[7]. També Maria, mare del bon consell, ens pot donar llums en la nostra tasca apostòlica.

---

^[1] *Catecisme de l'Església Catòlica*, núm. 1831.

^[2] Sant Joan Pau II, Audiència, 24-IV-1991.

^[3] Francesc, Audiència, 7-V-2014.

[4] Sant Joan Pau II, Audiència, 7-V-1989.

[5] Sant Josepmaria, *Amics de Déu*, núm. 87.

[6] Sant Josepmaria, AGP, biblioteca, P06, II, 202.

[7] Mons. Fernando Ocáriz, Carta pastoral, 9-I-2018, núm. 14.

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca/meditation/meditacions-
dimecres-de-la-sisena-setmana-de-
pasqua/](https://opusdei.org/ca/meditation/meditacions-dimecres-de-la-sisena-setmana-de-pasqua/) (01/04/2026)